

Център за семиотични и културни изследвания

eБИБЛИОТЕКА

ОБРАЗОВАТЕЛНАТА ИДЕЯ ВЪВ ВИЗАНТИЯ

ИЗ “ИСТОРИЯ НА ВИЗАНТИЯ” (ПЪРВА ЧАСТ)
ОТ ДИМИТЪР АНГЕЛОВ

e-издание на Център за семиотични и културни изследвания

2012

www.cssc-bg.com

ОБРАЗОВАТЕЛНАТА ИДЕЯ ВЪВ ВИЗАНТИЯ (IV-IX век)

2

ОБРАЗОВАНИЕТО ВЪВ ВИЗАНТИЯ: УЧИЛИЩА ЗА ОБЩО ОБРАЗОВАНИЕ

За разлика от Западна Европа, където след рухването на Римската империя и образуването на германските държави грамотността изчезнала почти напълно, във Византия през IV-VI век се запазил значителен слой образовани хора. В редица градове, а дори и в някои села имало училища, в които децата се обучавали, за да добият елементарни и по-обща познания, а в по-големите градски центрове (като Цариград, Александрия и др.) съществували и висши школи за получаване на по-специално и разширено образование.

Съгласно с обичайната практика децата тръгвали на училище обикновено на седем години, но имало случаи и на пет или шест години. Най-напред те постъпвали в един първоначален отдел, за да получат там **основно образование**. Учили се да четат и пишат, получавали познания по смятане, пеене и история. По история се запознавали с някои събития из миналото на гърците (Троянската война, войните с персите и др.)

ОБРАЗОВАТЕЛНАТА ИДЕЯ ВЪВ ВИЗАНТИЯ (IV-IX век)

Както се вижда от казаното дотук, образованието във Византия през IV-VI в. стояло на високо равнище. Независимо от силната роля на църквата светските елементи в това образование не били отстранени. Античното наследство в областта на литературата и науката продължавало да оказва благотворно въздействие и да формира, макар и в значително осакатяван от религията вид, съзнанието на учениците в общообразователните училища и на студентите във висшите школи.

Труден за разрешаване поради липса на достатъчно данни е въпросът, до каква степен образованието във Византия през разглежданата епоха е било всеобщо явление и дали то не е представлявало привилегия само на тесен слой хора. Ако се съди по известия главно на хагиографски паметници, в които се говори за училища в села и градове, може да се предположи, че елементарната грамотност е била силно разпространена. На тези данни обаче не следва да се придава изключително значение. Има по-достоверни сведения (например 73-та новела на Юстиниан I, пасажи у някои историци и пр.), от които се вижда, че далеч не всички жители на империята са знаели да четат и да пишат. Неграмотни са били дори някои императори като Юстин I и Михаил III. Неграмотността е била особено силна сред жените, тъй като те по правило по-рядко ходели на училище. От данните на изворите може да се види, че в тия школи отивали главно синовете на аристократи или на богати граждани.

ОБРАЗОВАТЕЛНАТА ИДЕЯ ВЪВ ВИЗАНТИЯ (IV-IX век)

11

Текстът е по: Димитър Ангелов. История на Византия. Първа част. София, Наука и изкуство, 1976, 382 с. Фотографиите са от интернет със свободен публичен достъп. Всички права на автора и издателя са запазени. Презентацията е с образователна цел и е предназначена за студентите от НАТФИЗ „Кр. Сарафов“, които изучават модул „Средновековие“.